

ценъ камъкъ! Таквизъ хора не се намиратъ лесно.
Гергина. (На смѣхъ). Ако не бѣше такъвъ—
бихъ ли го избрала за мжжъ!

Чавдаря. Много ме хвалишъ жена, ала то
е на кавга.

= Правъ е. Народа казва: хвали ли жена
мжжа си, скоро ще яде бой отъ него,

Смѣятъ се и тримата.

Стойчо. (Взелъ чашата), Хайде на здраве!
Господь—доброто! Отъ едното — хиляда. Отъ намѣ-
реното да има за девето колѣно!

= Чулъ те господь.

Пиятъ.

— Пъкъ слушайте; само трима знаемъ! Да
пукне четвърти, ако ги научи!

Гергина налива чашитъ.

= Е, на добъръ пжтъ! Господь животъ и здра-
ве да дава на турчина!

— Дай боже.

Пакъ пиятъ.

= (Къмъ жена си). Жена сложи да похапнемъ,
че на Стойча пжтъ му предстои. . .

— (Става). Не, Чавдарь, не! Стѣга се душата
ми. . . Какво ще ямъ. . . До сега съмъ спалъ. Ще
ямъ като изгладнея.

= Нѣма да те пресиямъ! (Изважда паритъ).
На, припаши ги на кръста и Богъ съ тебъ.

— (Взелъ паритъ), И тъй, ето моята последня
дума: щомъ ида тамъ, ще му говоря. Ако успѣя —
връщамъ се и дѣлимъ на две.

= Както я наредите. Иманярска дума се на
две не прави. Ти имашъ такава довѣрие въ менъ,
че оставяшъ толкова злато, че азъ ли. . .